

PROPOZYCJE ĆWICZEŃ PERCEPCJI WZROKOWEJ DLA DZIECI W WIEKU PRZEDSZKOLNYM. CZĘŚĆ 3.

Kolejne propozycje ćwiczeń dla dzieci z zaburzeniami procesu widzenia dotyczą umiejętności połączenia tego co dziecko widzi + ogólna sprawność ruchowa + to co słyszy, czyli koordynacja wzrokowo – ruchowo – słuchowa.

Możliwości jest dużo, ale po kolei, zacznijmy pracę z dzieckiem od ćwiczeń zręcznościowych polegających na rzucaniu do celu, np. kręgle lub rzut piłką do pudełka, rzucanie i łapanie piłki oburącz oraz z utrudnieniem dla starszych przedszkolaków – jedną ręką. Przejdźmy następnie do ćwiczeń równowagi. Najprostsze i możliwe do wykonania w domu ćwiczenie to „spacer po mostku”. Za mostek posłużyć może np. długa, średniej grubości wstążka lub szalik położone na podłodze. Zadaniem dziecka jest samodzielne przejście po „mostku” w taki sposób, aby nie wpaść „do wody”, którą symuluje np. dywan. Ćwiczenie to powtarzamy kilka razy.

Kolejnym etapem są zabawy wdrażające do gospodarowania własnym ciałem jednocześnie usprawniające koordynację ruchową, czyli naśladownictwo. Rodzic wymyśla czynności, rzeczy lub zwierzęta, które dziecko będzie naśladować, np. ptak, samolot, pływanie, jazda samochodem itp.

Chody i marsze ze zmianą kierunku na określony sygnał dźwiękowy to wspaniałe ćwiczenie koordynacji słuchowo – ruchowej. Dziecko maszeruje lub chodzi po pokoju, a na ustalony sygnał np. klaśnięcie w dłonie przez rodzica, zmienia kierunek marszu lub rodzaj chodu. Rodzic wydaje polecenie np. skacz jak żabka, chodź do tyłu.

Następnie przechodzimy do ćwiczeń orientacji kierunkowej związanej z percepcją słuchową. Zabawa „skąd dochodzi głos”, w trakcie której dziecko jest odwrócone tyłem lub ma zawiązane oczy, a rodzic przemieszcza się po pokoju i wypowiada umówione wcześniej z dzieckiem słowo. Zadaniem przedszkolaka jest odgadnięcie, w którym miejscu w pokoju był rodzic, gdy wymawiał określone słowo. Starsze przedszkolaki prosimy o określeniu kierunku, np. po mojej lewej stronie (przy okazji poćwiczymy orientację w kierunkach☺). Inna wersja tej zabawy, to zabawa dla całej rodziny „Kto powiedział dzień dobry”? Dziecko jest odwrócone lub ma zasłonięte oczy. Jedna z osób mówi „dzień dobry” (może zmieniać głos). Zadaniem dziecka jest odgadnięcie kto mówił.

Zabawy typu „Klaszcz tak, jak ja” lub „Stukaj tak, jak ja” to połączenie ćwiczeń uwagi słuchowej z umiejętnością wysłuchania struktury rytmicznej. Dziecko powtarza wystukany lub wykłaskamy przez rodzica prosty rytm. Można to tego wykorzystać także klocki, łyżeczki, garnki, instrumenty muzyczne itp. Zabawy rytmiczne z rymowankami, wyliczankami i krótkimi wierszykami – wypowiedanie treści z jednoczesnym wykłaskiwaniem lub tupaniem nogami lub podskakiwaniem (po prezentacji wykonania zadania przez rodzica☺) np.

*Ślimak, ślimak, pokaż rogi
Dam ci sera na pierogi
Jak nie sera to kapusty
Od kapusty będziesz tłusty*

lub

*Siała baba mak
Nie wiedziała jak
A dziad wiedział
Nie powiedział
A to było tak*

Wreszcie przechodzimy do zabawy łączącej jednocześnie widzenie, słyszenie i ruch. To zabawa „Pokaż, kto się odezwał”, w której rodzic naśladuje odgłosy różnych zwierząt, dziecko wskazuje odpowiedni obrazek przedstawiający określone zwierzę (można do tego wykorzystać obrazki, pluszaki, figurki zwierząt itp.). Lub znana wszystkim zabawa „Kalambury”, czyli imitowanie i odgadywanie czynności. Taka zabawa to także świetne ćwiczenie wyobraźni i pamięci ruchowej.

Jak zwykle życzę świetnej, rodzinnej zabawy.

Sylwia Tłustochowicz - tyflopédagog